Partea introductivă
Dosarul nr. 2c-3540/20
2-20151088-12-2c-01122020-1

HOTĂRÂRE
În numele Legii

16 iulie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
în componenţă:
Președintele ședinței, judecătorul - Svetlana Cușnir
Grefierul - Antonina Sicorschii

examinând, în sediul instanței, în ședință publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bigritrans” către SRL „Transport Grup” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, și

la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Transport Grup” către SRL „Bigritrans” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată,

Partea descriptivă

c o n s t a t ă:

La 30 noiembrie 2020, SRL „Bigritrans” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Transport Grup” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, între reclamantul SRL „Bigritrans” și pârâtul SRL „Transport Grup”, la 12 decembrie 2019, a fost încheiat contractul de transport internațional de marfă nr. C-76.

Contractul a fost încheiat prin mijloace electronice, acesta a fost întocmit de către pârât și ulterior trimis pe poșta electronică a reclamantului (se anexează Extras de pe poșta electronică a reclamantului cu dovada primirii contractului de la pârât). Printre altele, menționează că încheierea contractelor de transport prin mijloace electronice este o modalitate constant practicată de profesioniștii în domeniul transportului de mărfuri și expediții.

În temeiul contractului sus-menționat, reclamantul și-a asumat obligația de a efectua transportarea mărfii (articole de mobilă) pe ruta Iași (Romania) - Paris (Franța).

În schimbul serviciilor de transportare, pârâtul a avut obligația să achite retribuția în mărime de 2 400 euro.

A susținut că, reclamantul și-a onorat în modul corespunzător obligațiile sale

contractuale, transportând marfa la destinație, ceea ce se dovedește prin factura CMR 0001390. Expeditorul/pârâtul SRL „Transport Grup” a ignorat obligația sa de a achita remunerația transportatorului, având în prezent o datorie de bază față de reclamant în mărime de *2* 400 (două mii patru sute) euro, pe care în continuare evită să o achite.

În continuare a indicat că, la 16 iunie 2020, a expediat în adresa pârâtului scrisoare (copia se anexează), prin care l-a somat să achite datoria, și l-a informat că, în caz contrar, se va adresa în instanța de judecată. Deși, la somația din 16 iunie 2020, recepționată de pârât pe 18 iunie 2020, nu a primit un răspuns scris, a luat legătura prin telefon cu reprezentanții pârâtului, în vederea soluționării pe cale extrajudiciară a litigiului.

În cadrul discuțiilor avute, reprezentanții SRL „Transport Grup” i-au comunicat că plata pentru transport nu a fost efectuată, deoarece pârâtul nu a primit încă remunerația de la client (cu care au încheiat contract de expediție), iar plata către reclamant va fi efectuată ulterior din remunerația respectivă.

A menționat că nu a acceptat o astfel de propunere, or, reclamantul este îndreptățit să primească remunerație pentru serviciile sale de la SRL „Transport Grup” cu care este în relații contractuale, iar ultimul este obligat să achite prețul transportului în temeiul acordului, indiferent de relațiile sale contractuale cu clienții.

Reclamantul a mai menționat că, având în vedere că pârâtul se eschiva cu rea-credință să primească și să semneze actele pentru transport (or, din practica anterioară a părților prezentului litigiu formalitățile de îndeplinire a documentelor pentru transport și semnarea lor se efectuau după acceptarea comenzii de transport), la somația din 16 iunie 2020, a anexat următoarele acte necesare pentru efectuarea plății: *Exemplarul contractului nr. C-76 din 12.12.2019; Copia facturii CMR 0001390; Act de prestare a serviciilor de transport și expediție în două exemplare originale (al doilea pentru restituire transportatorului semnat și ștampilat de SRL „Transport Grup”; Factura INVOICE seria VAT nr. RO25849525 din 23.12.2019 în original; Certificatul de înregistrare privind Societatea Comercială SRL „Bigritrans” România; Certificatul constatator SRL „Bigritrans”.* În somație, pârâtului i s-a solicitat să restituie un exemplar al actului de prestare a serviciilor de transport, semnat și stampiaat de acesta, în termenul de 3 zile de la data primirii. Totodată i-a fost atenționat că în caz de nu vor îndeplini cerința, actul de prestare a serviciilor îl vor considera acceptat tacit și fără rezerve.

Ulterior, la 10 septembrie 2020, având în vedere că pârâtul evita să primească scrisoarea de trăsură CMR, prin intermediul serviciului de livrare a documentelor a ÎS „Poșta Moldovei” - *„CurierRapid”* i s-a expediat pârâtului acest document în original, pe care l-a recepționat pe 17 septembrie 2020. Acest fapt se dovedește prin fișa de confirmare a livrării eliberate de ÎS „Poșta Moldovei” (copia se

anexează).

Reieșind din motivele de fapt și de drept expuse, societatea-reclamantă SRL „Bigritrans” a solicitat încasarea din contul pârâtului SRL „Transport Grup” (IDNO *****) în beneficiul SC SRL „Bigritrans” (cod unic de înregistrare ***** cu sediul în municipiul Iași, str. *****, spațiul comercial 120, biroul nr. 4, Bloc CL10, Etaj P), a datoriei în mărime de 2 400 (două mii patru sute) euro, a cheltuielilor de judecare a cauzei: 72 euro (taxa de stat pentru cererea de chemare în judecată); cheltuielile de traducere a documentelor - 460 lei; și 4 000 (patru mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 21 ianuarie 2021, SRL „Transport Grup” a înaintat acțiune reconvențională către SRL „Bigritrans” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în fapt, la 12 decembrie 2019, între companiile SRL „Transport Grup” (firma de transport și expediție) și SRL „Bigritrans” (transportator-prestator) a fost încheiat contractul comandă nr. C-76 privind acordarea serviciilor de transport și expediție a mărfii pe ruta RO-FR (marfă – carcase metalice).

Părțile au stabilit că marfa cu greutatea totală de 6 tone, cu lungimea de 5m va fi livrată în trei zile de la data încărcării. Încărcarea autocamionului a fost efectuată la 16 decembrie 2019, ceea ce înseamnă că ultima zi pentru a livra marfa era 19 decembrie 2019.

A indicat că potrivit punctului locul descarcării era stabilit – România, Iași. Având în vedere faptul că transformarea a avut un caracter internațional, pentru a concretiza unele condiții contractuale a fost întocmită scrisoarea de trăsură CMR 0001390, unde a fost precizat locul de descărcare Routs de Becherel 3 la Citois 35137 BEDEE și respectiv destinatarul transportării compania – SARL CELTIC AGENCEMENTS.

A susținut că la pct. 24 al scrisorii de trasură CMR 0001390, ce reprezintă rubrica – locul descarcării/denumirea destinatarului de fapt/ora sosirii/locul sosirii, unde figurează o altă persoană juridică – SAS GENNEVILIERS HOSPITALY. Ulterior, pentru a clarifica situația și pentru a afla cine este persoana juridică indicată în pct. 24 al CMR, la 12 februarie 2020, s-a adresat cu o petiție către SRL „Bigritrans” constituită din trei întrebări:

1. Unde se află marfa prevăzută de contract? Din ce cauză până acuma nu a fost livrată destinatarului prevăzut de contract?

2. Cine este persoana indicată în pct. 24 al scrisorii trasura CMR?

A menționat că adresarea lor către compania „Bigritrans” a rămas fără niciun răspuns, fiind nevoiți să efectueze o investigație interioară pentru a afla adevărul. Până acum nu se știe unde e marfa, din ce motiv SRL „Bigritrans” și-a descărcat

automobilul pe o altă adresă și fără acordul scris din partea SRL „Transport Grup”, or, din partea ultimei nu a fost nicio indicație verbală/scrisă, prin care ar fi schimbată adresa de descărcare și/sau destinatarul.

Făcând referire la pct. 37 al contractului, a menționat că conținutul acestei prevederi contractuale are ca scop siguranța executării contractului de către transportator și este îndreptat direct la evitarea transmiterii mărfii unui destinatar terț, de fapt SRL „Transport Grup” nu a dat acordul la descărcarea transportatorului SRL „Bigritrans”, iar ultimul nu s-a adresat cu această precizare către SRL „Transport Grup”.

A indicat că, astfel, fără îndoieli se constată faptul că SRL „Bigritrans” este o companie de transport de rea-credință pentru că nu și-a executat condițiile contractului de transport C-76 din 12 decembrie 2019, nu a livrat marfa destinatarului necesar, prevăzut de scrisoarea de trăsură, s-a descărcat samovolnic și i-a transmis marfa unei persoane juridice necunoscute, iar având în vedere această încălcare gravă și conținutul pct 37, este cert faptul că SRL „Transport Grup” nu are nicio obligație pecuniară față de transportatorul SRL „Bigritrans”.

Reieșind din aceste motive, SRL „Transport Grup” a renunțat la semnarea actelor prezentate de transportator, totodată, declarând că obligațiile pe care le-a asumat transportatorul nu au fost executate și evident nu pot fi achitate, din care motiv a fost ignorată și procedura prealabilă.

La fel, până acum se prezumă că marfa este pierdută de către transportator, pentru că nu se știe unde este ea, iar transportatorul nu dă nicio explicație clară în acest sens.

Luând în considerație faptele menționate supra consideră că SRL „Bigritrans” urmează să plătească penalitatea contractuală fixă în mărime de 2400 euro, în beneficiul SRL „Transport Grup”, în temeiul pct. 37 al contractului C-76 din 12 decembrie 2019.

Astfel, SRL „Transport Grup” a solicitat:

1. Respingerea cererii de chemare în judecată inițială;

2. Încasarea din contul SRL „Bigritrans” în beneficiul SRL „Transport Grup” a penalității în mărime de 2400 euro, convertiți în valută națională la momentul executării hotărârii;

3. Încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 1530 lei și cheltuielile de traducere în mărime de 100 lei.

Prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 18 octombrie 2021 (f. d. 81), acțiunea reconvențională a fost acceptată în procedură.

Ulterior, în ședința de judecată din 06 aprilie 2023, SRL „Transport Grup” a depus cerere de modificare a pretențiilor din acțiune, prin care și-a completat pretențiile din acțiunea reconvențională cu cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei (f. d. 122).

Poziția părților în ședința de judecată

În ședința de judecată, reprezentantul părții reclamante/pârâte SRL „Bigritrans”, avocatul Isae Cireș, care acționează în baza mandatului avocațional seria MA nr. 1508529 din 03 iunie 2020, a susținut cererea de chemare în judecată inițială și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat și nu a recunoscut acțiunea reconvențională.

În ședința de judecată, reprezentantul părții pârâte/reclamante SRL „Transport Grup”, avocatul stagiar Stanislav Apostoliuc, care a acționat în baza mandatului avocațional seria MAS nr. 077479 din 14 februarie 2023, ulterior în baza procurii din 01 iulie 2024 (f. d. 153, 155), a solicitat respingerea acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

Motivarea

Audiind participanții la proces, analizând motivele cererii de chemare în judecată și a acțiunii reconvenționale înaintate, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată conchide de a admite cererea de chemare în judecată inițială și de a respinge acțiunea reconvențională ca neîntemeiată, din considerentele ce urmează.

Conform art. 9 alin.(1) și (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Art. 241 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede expres că instanţa judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pârât.

În speță, se atestă că, SRL „Bigritrans” a înaintat o acțiune cu privire la încasarea datoriei ce rezultă din contractul de transport de la partea-pârâtă SRL „Transport Grup”.

Ulterior, SRL „Transport Grup” a înaintat acțiune reconvențională, prin care a solicitat încasarea penalității de la SRL „Bigritrans”, în temeiul pct. 37 al contactului-comandă, potrivit căruia, transportatorul-prestatator nu are dreptul să descarce în mod neautorizat mărfurile, fără acordul scris al firmei de transport și expediție. Transportatorul-prestator este de acord că descărcarea neautorizată a mijlocului de transport, fără permisiunea scrisă privind descărcarea, obținută de la firma de transport și expediție, scutește firma de transport și expediție de răspunderea pentru plata legată de această transportare. În cazul nerespectării acestui alineat, transportatorul-prestator se obligă să plătească firmei de transport și expediție penalitate în mărimea tarifului pentru această transportare.

Prin urmare, în privința pretențiilor invocate în acțiunea reconvențională, instanța subliniază că, în cadrul pregătirii cauzei către dezbateri judiciare, partea-reclamantă pe acțiunea inițială a depus cerere în conținutul căreia a ridicat excepția de tardivitate și a solicitat aplicarea prevederilor art. 186^1 din Codul de procedură civilă, iar prin încheierea protocolară din 29 noiembrie 2023, instanța de judecată considerând că este prematur de a se expune în privința excepției de tardivitate la acea etapă a procesului, a dispus examinarea excepției de tardivitate odată cu examinarea fondului cauzei, motiv pentru care aspectul privitor la termenul de prescripție este analizat în cadrul examinării fondului cauzei. Or, în contextul examinării cererii privind excepția de tardivitate, instanța de judecată menționează

că invocarea excepţiei de tardivitate nu reprezintă o obiecţie material juridică, ci o excepţie procesuală, care reprezintă un mijloc procedural prin care, în condiţiile legii, partea interesată, invocă, în cadrul procesului civil şi fără a pune în discuţie fondul cauzei. De alt fel, excepţia tardivităţii este o excepţie de procedură şi peremptorie, iar în funcţie de caracterul imperativ sau dispozitiv al normei încălcate, este o excepţie absolută sau relativă.

Deci, în susținerea cererii privind ridicarea excepției de tardivitate, SRL „Bigritrans” a indicat că SRL „Transport Grup” a depus la 25 ianuarie 2021 acțiunea reconvențională privind încasarea penalității în mărime de 2400 euro de la SRL „Bigritrans”, acțiunea fiind întemeiată pe o pretinsă pierdere a mărfii.

Astfel, luând drept repere termenul de transportare – 19 decembrie 2019 și data depunerii cererii de chemare în judecată reconvențională – 25 ianuarie 2021 se constată depășirea termenului de prescripție extinctivă prevăzut de art. 1463 din Codul civil, or, având în vedere termenul limită a livrării, potrivit contractului de transport internațional de marfă din 12 decembrie 2019 (pct. 11 din contract) este 19 decembrie 2019, dreptul la depunerea acțiunii s-a prescris în data de 19 ianuarie 2021, iar acțiunea reconvențională a fost depusă mai târziu – la 25 ianuarie 2021.

SRL „Transport Grup” în referința sa depusă împotriva cererii privind ridicarea excepției de tardivitate a indicat că acțiunea reconvențională este depusă în termen, dat fiind faptul că pretenția înaintată către SRL „Bigritrans” a întrerupt termenul de prescripție.

Conform art. 1463 din Codul civil, (1) Termenul de prescripţie în raporturile de transport este de un an. În cazul intenţiei sau al culpei grave, termenul de prescripţie este de 3 ani.

(2) Termenul de prescripţie începe să curgă:

a) în caz de pierdere parţială, de deteriorare a bunului sau de încălcare a termenului de livrare – din ziua predării bunului către destinatar;

b) în cazul pierderii totale – în a 30-a zi de la expirarea termenului de transportare, iar dacă acest termen nu este stabilit de părţi sau de lege – în cea de-a 60-a zi din ziua preluării bunului de către transportator;

c) în toate celelalte cazuri – în ziua expirării unui termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport.

(3) O pretenţie scrisă suspendă prescripţia până în ziua în care transportatorul respinge pretenţia în scris şi restituie documentele anexate. În caz de acceptare parţială a pretenţiei, prescripţia nu-şi reia cursul decât pentru partea din pretenţie care rămâne litigioasă. Dovada primirii pretenţiei sau a răspunsului şi a restituirii documentelor cade în sarcina părţii care invocă acest fapt. Pretenţiile ulterioare care au acelaşi obiect nu suspendă prescripţia.

Verificând argumentele cererii privind ridicarea excepţiei de tardivitate prin prisma prevederilor legale pre-citate, instanța de judecată reține că, în speță,

raporturile juridice stabilite între părțile procesului decurg din raporturile juridice de transport, fapt confirmat și de către părțile litigiului.

Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, 12 februarie 2020, prin intermediul poștei electronice, SRL „Transport Grup” a expediat o pretenție către SRL „Bigritrans”, prin care a invocat că destinatarul încărcăturii nu a primit încărcătura, prin urmare, solicitând să i se comunice unde se află marfa prevăzută de contract și din ce cauză până acuma nu a fost livrată destinatarului prevăzut de contract (f. d. 43-44, 45).

Din materialele dosarului nu se atestă un răspuns la această pretenție.

Analizând aspectele reținute prin prisma prevederilor art. 1463 alin. (3) din Codul civil, instanța conchide că termenul de prescripție de un an prevăzut de alin. (1) al art. 1463 a fost întrerupt, acesta urmând să expire la 12 februarie 2021, iar acțiunea fiind depusă la 25 ianuarie 2021 se consideră a fi depusă în interiorul termenului de prescripție.

Totodată, analizând circumstanțele elucedate *supra* reieșind și din prevederile 1463 alin. (2) lit. b) din Codul civil raportat la obiectul și temeiurile acțiunii reconvenționale, în care se invocă că până acum nu se știe unde e marfa, în sens că, marfa este pierdută, luând în considerație faptul că conform pct. 11 din contractul C-76 din 12 decembrie 2019, marfa urma să fie livrată în trei zile de la data încărcării, iar în înscrisul sub formă de CMR (f. d. 15) nu conține data primirii mărfii, instanța consideră că la caz este aplicabil termenul de 60 de zile prevăzut de norma de drept sus-specificată, astfel, acțiunea reconvențională fiind depusă la 25 ianuarie 2021 este în termen.

Așadar, după cum s-a reținut anterior, SRL „Bigritrans” a înaintat o acțiune cu privire la încasarea datoriei ce rezultă din contractul de transport de la partea-pârâtă SRL „Transport Grup”.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Art. 776 din Codul civil prevede că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Iar, art. 775 alin. (1) din Codul civil prevede că, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 1411 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.

În ședința de judecată s-a constatat că, prin contractul–comandă privind acordarea serviciilor de transport și expediție nr. C-76 din 12 decembrie 2019,

societatea-reclamantă s-a angajat să preia și să transporte o încărcătură (marfă – carcase metalice) pe ruta România, Iași – Franța, Paris, iar societatea-pârâtă SRL „Transport Grup” s-a obligat să plătească remunerația convenită, pentru serviciul prestat, în suma de 2400 de euro, în termen de 10-12 zile după prezentarea și semnarea originalelor CMR, facturii fiscale, actului privind lucrările împlinite, contului spre plată (f.d. 7-12).

Îndeplinirea serviciilor de transport în temeiul contractului enunțat se confirmă prin Scrisoarea de Trăsură CMR 0001390 din 17 decembrie 2019 (f. d. 15).

Astfel, conform Scrisorii de Trăsură CMR, marfa sub formă – carcase metalice, a fost încărcată în România, Iași (fiind însoțită de factura-invoice nr. 1 din 17.12.2019) pentru transportare în Franța, Paris, fiind indicată adresa 6/8 ruo du General de Gaulle Genevilliers. În partea de jos a acestui înscris sunt aplicate ștampilele expeditorului SC „Mia Mobili” SRL, transportatorului SRL „Bigritrans” și a destinatarului – SAS GENEVILLIERS HOSPITALITY 6/8 Avenue du General de Gaulle 92230 GENEVILLIERS, circumstanțe din care reiese că marfa a ajuns la destinație.

Concomitent, instanța atestă că, dat fiind faptul că suma prestației prevăzută de contract în mărime de 2400 de euro nu a fost achitată de către societatea-pârâtă pentru serviciul prestat, și în vederea aplanării litigiului pe cale amiabilă, la 16 iunie 2020, prin intermediul poștei terestre, societatea-reclamantă SRL „Bigritrans”a expediat în adresa societăți-pârâte SRL „Transport Grup”, o somație care a fost lăsată fără răspuns (f. d. 17-18, 19).

În ședința de judecată, reprezentantul părții-pârâte SRL „Transport Grup” nu a negat primirea acestei somații, dar a menționat că nu au răspuns la ea, deoarece SRL „Transport Grup” a renunțat la semnarea actelor prezentate de transportator din cauză că obligațiile pe care le-a asumat transportatorul nu au fost executate și evident nu pot fi achitate, din care motiv a fost ignorată și procedura prealabilă.

La fel, instanța constată că, în acest contract care a fost încheiat cu societatea-reclamantă, SRL „Transport Grup” este expeditor, cum ar fi un fel de intermediar dintre client și transportator, SRL „Transport Grup” achită costul transportării, ulterior de la client primește banii, la caz - SC „Mia Mobili” SRL, cu care SRL „Transport Grup” avea încheiat un contract de expediție, fapt ce rezultă și din înscrisul prezentat la dosar – notificare cu privire la achitare (f. d. 100-101).

În același timp, reprezentantul SRL „Transport Grup” a mai susținut că societatea-pârâtă nu a semnat actele primite de la SRL „Transport Grup” în vederea transferării sumei contractului în mărime de 2400 euro, dat fiind faptul că marfa nu a fost dusă la destinație, nu se știe unde e marfa, din ce motiv SRL „Bigritrans” și-a descărcat automobilul pe o altă adresă și fără acordul scris din partea SRL „Transport Grup”, or, din partea ultimei nu a fost nicio indicație

verbală/scrisă, prin care ar fi schimbată adresa de descărcare și/sau destinatarul, din care cauză SC „Mia Mobili” SRL refuză să achite către SRL „Transport Grup” costul serviciilor.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. În speţă, însă lipsesc careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra cu certitudine cele invocate de către partea-pârâtă.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că afirmațiile părții-pârâte, precum că marfa transportată nu a ajuns la destinație și respectiv dânsa nu are nicio obligație față de partea-reclamantă sunt neîntemeiate și poată un caracter formal și declarativ, or, partea-pârâtă nu a prezentat nicio probă plauzibilă în acest sens.

Astfel, partea-pârâtă a eșuat, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept obiecții împotriva cererii de chemare în judecată, în situaţia în care la materialele dosarului lipsesc probe care ar demonstra incontestabil că partea-reclamantă nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale și nu a transportat marfa la destinație, de alt fel invocarea faptului precum că SC „Mia Mobili” SRL refuză să achite către SRL „Transport Grup” costul serviciilor de transport, nu eliberează partea-pârâtă SRL „Transport Grup” de a-și executa obligațiile de plată față de SRL „Bigritrans”, în temeiul contractului–comandă privind acordarea serviciilor de transport și expediție nr. C-76 din 12 decembrie 2019.

În circumstanțele descrise se configurează concluzia că, cerinţa reclamantei SRL „Bigritrans” cu privire la încasarea din contul SRL „Transport Grup”, a datoriei în sumă 2400,00 euro, ce rezultă din contractul-comandă privind acordarea serviciilor de transport și expediție nr. C-76 din 12 decembrie 2019 este una întemeiată şi urmează a fi admisă, prin încasarea de la SRL „Transport Grup”, în beneficiul SRL „Bigritrans”, a datoriei în mărime de 2400 (două mii patru sute) euro, convertiți în valută națională la cursul BNM la momentul executării hotărârii.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În virtutea art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenții, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului

Instanţa de judecată constată că la depunerea cererii de chemare în judecată, societatea-reclamantă a achitat taxa de stat în mărime de 1495 lei (f. d. 3), astfel,

urmează a fi încasată de la SRL „Transport Grup”, în beneficiul SRL „Bigritrans”, cu titlu de taxă de stat suma de 1495 (o mie patru sute nouăzeci și cinci) lei.

Totodată, partea-reclamantă a suportat cheltuieli de judecată cu titlu de cheltuieli pentru traducere în mărime de 460 (patru sute șaizeci) lei (f. d. 14).

La fel, în litigiul respectiv, partea-reclamantă SRL „Transport Grup” a beneficiat de serviciile juridice prestate de avocatul Isae Cireș (f. d. 2), pentru care a achitat suma de 4000 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.275014 din 26 noiembrie 2020 (f. d. 29).

Potrivit practicii CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistenţa juridică trebuie astfel stabilit, încât acestea să fie rezonabile şi să nu constituie sume excesive.

Raportând prevederile normelor pre-citate la circumstanțele constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la SRL „Transport Grup”, în beneficiul SRL „Bigritrans”, cu titlu de taxă de stat suma de 1495 (o mie patru sute nouăzeci și cinci) lei, cheltuielile pentru traducere în mărime de 460 (patru sute șaizeci) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 (patru mii) lei.

Cât privește argumentele invocate în acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Transport Grup” către SRL „Bigritrans” cu privire la încasarea penalității în mărime de 2400 de euro, instanța reține caracterul contradictoriu al acestora, or, după cum rezidă din conținutul acesteia pe de o parte se menționează că marfa nu a ajuns la destinație și nu se știe unde se află, pe de altă parte se indică că SRL „Bigritrans” și-a descărcat automobilul pe o altă adresă și fără acordul scris din partea SRL „Transport Grup”, or, din partea ultimei nu a fost nicio indicație verbală/scrisă, prin care ar fi schimbată adresa de descărcare și/sau destinatarul, iar în temeiul pct. 37 al contractului-comandă privind acordarea serviciilor de transport și expediție nr. C-76 din 12 decembrie 2019, SRL „Bigritrans” este ținută să achite penalitatea în mărimea tarifului pentru această transportare.

Prin urmare, instanța apreciază ca neîntemeiată acțiunea reconvențională și lipsită de suport juridic, în contextul în care la materialele dosarului se regăsește Scrisoarea de Trăsură CMR 0001390 din 17 decembrie 2019, din care se atestă că marfa sub formă – carcase metalice, a ajuns la destinație. Aceasta a fost încărcată în România, Iași (fiind însoțită de factura-invoice nr. 1 din 17.12.2019) pentru transportare în Franța, Paris, fiind indicată adresa 6/8 ruo du General de Gaulle Genevilliers, iar în partea de jos a acestui înscris fiind indicată anume adresa destinatarului – SAS GENEVILLIERS HOSPITALITY 6/8 Avenue du General de Gaulle 92230 GENEVILLIERS. Astfel, nefiind prezentate la materialele dosarului probe concludente și pertinente care să confirme contrariul. În acest sens, instanța reține că, la caz, lipsesc oricare înscrisuri care să ateste obligația SRL „Bigritrans” de a transporta marfa la o altă adresă decât cea indicată în contractul-comandă

privind acordarea serviciilor de transport și expediție nr. C-76 din 12 decembrie 2019 și în Scrisoarea de Trăsură CMR.

Mai mult, faptul livrării încărcăturilor în modul corespunzător se confirmă prin înscrisul anexat la dosar – notificarea SRL „Transport Grup" către SC „Mia Mobili" SRL cu privire la achitare (f. d. 101).

Pe cale de consecință, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Transport Grup" către SRL „Bigritrans" cu privire la încasarea penalității, precum și cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, care este subsidiară cerinței de bază.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar, în conformitate cu prevederile art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al RM, instanţa de judecată

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bigritrans" către SRL „Transport Grup" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SRL „Transport Grup", în beneficiul SRL „Bigritrans", datoria în mărime de 2400 (două mii patru sute) euro, convertiți în valută națională la cursul BNM la momentul executării hotărârii, cheltuielile de judecată în mărime de 1495 (o mie patru sute nouăzeci și cinci) lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, cheltuielile de traducere în mărime de 460 (patru sute șaizeci) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 (patru mii) lei.

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Transport Grup" către SRL „Bigritrans" cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,

judecătorul Svetlana Cușnir